

39-

ASSERTIO II.

Sex vulgò dictæ conditiones Sapien-
tiæ utrumque manifestè arguunt, quæ
ita cohærent, ut ex prima reliquæ dedu-
ci possint.

§. 1. Qualis sit illa scientia, quam Sapienciam appel-
lamus, circa quæ versetur, & utrum una illa sit, an verò
plures, ut adhuc intelligatur meliùs, sex communes o-
piniones, quæ de Sapiencia habentur, ab Aristotele re-
censentur, lib. 1. Met. c. 2. ita collecturo: Si omnes
opinionēs, quæ de Sapiente habentur, in unam cadunt
scientiam una erit Sapiencia, sin minus, plures erunt.

§. 2. Est autem *prima* de Sapiente opinio quod ille omnia
sciat, à Sapiente siquidem omnium rerum cognitionem requirere
solemus, sed non in particulari, sufficit enim in universa-
li, quamvis utraq; cognitio conjuncta procul dubio sit
melior quia v. Scire est rem per causam cognoscere, is
maximè in universali omnia sciet, qui primas & com-
munissimas rerum causas & principia cognoscet, non
dimittens se ad ad particulares rerum rationes.

§. 3. *Secunda* opinio de Sapiente est, ipsum scire ea, quæ
hominibus sunt cognitu difficillima, de difficillimis enim Sapien-
tiorē consulere consuevimus. Jam verò quæ sensui sunt
obvia, illa sunt facillima, & talis cognitio omnibus ho-
minibus, nisi aliquo sensu careant, est communis, quæ
verò à sensu sunt remotissima, illorum scientia paucif-
simis competet, & talia erunt omnium difficillima.
Sensui autem obvia sunt effectus, singularia & quidem
mobilia. Causæ itaq; primæ & communissimæ erunt remotis-
simæ,